

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

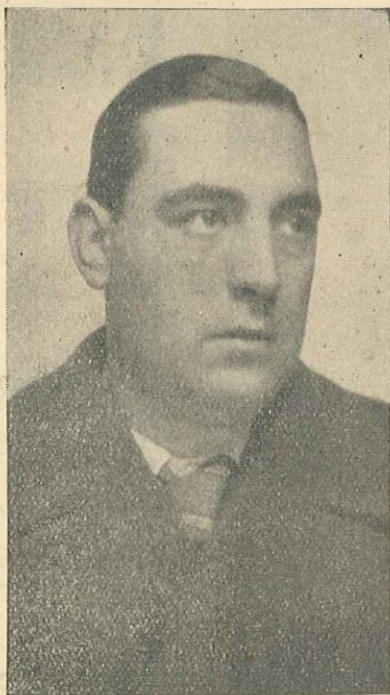
PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 13 octubre 1935 — Núm. 64

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

COMENTARI

L'Aplec de la Verge del Camí

Després de deu anys de no celebrar-se, enguany hem tingut Aplec de la Mare de Déu del Camí. Només el nom de la festa i del bosc que li serveix de marc, són ja per si sols suficients a captar la simpatia de tots els garriguencs. Es que a l'un i a l'altre, va unida no solament l'excel·lència històrica del nostre poble, ans també el seu progrés material dels últims temps. Però mai potser, com enguany, la realitat de la festa havia coincidit tan justament amb el significat primer de les paraules. Es de remarcar, en aquest sentit, que l'homenatge a la Verge, origen dels aplecs, no fou ofegat per l'estridentia de festes profanes, ans el contrari; aparegué amb tot el relleu que calia en els actes religiosos del programa, d'entre els quals no ens sabem estar de remarcar, per la seva finor espiritual, el rosari i cant dels goigs al vespre de la festa. Més aquestes paraules podrien conduir a molts a l'opinió dels qui, desconexors de la manera d'ésser de l'entitat orga-

El Sr. Feliu Millet i Maristany,
President del Consell Federal de la F. J. C. de C.

El Sr. Ferran M.ª Ruiz-Hebrant,
Vice-President del Consell Federal de la F. J. C. de C.

nitzadora, creien que la festa seria simplement «cosa d'església»; i precisament hem dit que la festa fou un veritable aplec, i per tant es reuní en aquell lloc un bon contingent de forasters, atrets pel caire comarcal de la diada, i d'altra banda les festes populars donaren bé prou ocasió d'esplai i alegria, la nota dominant en els aplecs. Cert que en elles no hi vegérem pas aquell bullici eixalebrat d'altres temps, però si una joia intensa i reposada que per força ha de deixar un grat record. Es que el caire de la diada era també divers. En ella féu exposició del seu ideari una entitat estesa ja arreu de Catalunya, que compta en el seu sí una joventut àvida de formació i acció, presagi de dies venturosos per a la nostra terra. Per tot això ens complagué de veure ajuntat a l'emblema de la F. J. C. el nom del nostre poble de La Garriga. Finalment, clogué la festa un acte cultural altament allixonador i que ha merescut l'aplaudiment de tothom. Tot plegat ens mou a demanar el que ja flotava en l'ambient de la festa: que no sigui un record que es va fent esborradís, sinó quelcom que anyalment tingui una realitat.

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Xampany Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA
Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:
dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA
Fontanella, 6, 1.º - Tel. 21740

VISITA:
dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

Crònica de l'Aplec

PREPARATIUS DE FESTA

Encara que l'organització general, ja es portés disposada des de molts dies, el veritable bullici i activitat desplegats en el local fejocista, no es conegué fins quinze dies abans de la festa.

Cada vespre, els cartells anunciadors foren fixats profusament per tots els carrers del poble, mentre d'altres n'empaquetaven per la propaganda comarcal. Els uns recolliren anuncis per al programa i donatius per a la festa; altres prenen números, i recollien a casa dels artistes expositors, les obres que havien d'ésser exposades; uns altres endegaren tots els recons del local per a l'exposició, i el bosc per a l'Aplec.

No es visqué ni un moment lliure, donant els darrers tocs a tot, els xicots es creixien ells mateixos, dada la proximitat del dia i la tasca múltiple, i finalment, el dissabte al vespre, o millor dit a altes hores de la nit, s'acabaren els preparatius i les tasques preliminars de l'Aplec.

Ha merescut elogis de tothom la gran propaganda feta i sobretot, els programes editats amb gran extensió d'articles i gravats, esdevenint una mostra del bon gust i del treball portat a terme, com també de l'acollida afectuosa que rebé en totes les cases del poble, la iniciativa fejocista.

Dissabte, dia 21

EL CAMPAMENT

A la tarda, començaren a arribar acampadors, que dels pobles dels voltants i principalment de Barcelona, venien a prendre part en el campament.

Foren una vintena les tendes, que el dissabte al vespre, quedaren muntades al bosc, essent uns seixanta els acampadors. Era dirigit per l'Esquadra de de Guies Excursionistes «Ramon de Penyafor» de l'Agrupació Excursionista de la F. J. C.

Prop les deu, començà a afluir gent de La Garriga i dels pobles veïns que, juntament amb els minyons escoltistes, anaren al lloc on s'havia encès feia poc

EL FOC DE CAMPAMENT

Reunides les diverses colles i havent-se fet el silenci entre la gent que els envoltava, els acampadors entonaren l'himne dels minyons de muntanya, que fou llargament aplaudit. Un d'ells, després, recità una poesia humorística, que arrencà les rialles dels assistents. Uns avantguardistes ens delectaren amb un joc força divertit.

Seguidament, Josep Maurí, donà unes explicacions

ben interessants, sobre la història del lloc i el simbolisme de l'Aplec de la Verge del Camí.

Donava bo de veure el silenci amb què eren escoltades les explicacions, mentre el foc enrogia tots els semblants i feia prendre als arbresombres i figures dantesques, i els tions, ressecats per les flames, donaven al vent xisclets d'agonia.

Començà després el Concurs de cançons, entre les diverses colles acampades, resultant guanyador, amb el cant «Som catalans», l'Esquadra «Ramon de Penyafor»; els segons classificats, foren els acampadors de Badalona amb «La masovera».

Passat el Rosari i cantat l'Himne, començaren a desfilar del campament els garriguencs cap a les cases llurs, tot fent comentaris sobre la vetllada i deixant als minyons dintre les tendes, gaudint les delícies del camping.

Diumenge, dia 22

LA MISSA DE COMUNIO

El sol somriu entre els arbres, fent perlejar les gotes de rosada sostingudes en l'herbei. Les vuit. La gran nau de l'església parroquial, es plena de fidels a punt d'assistir al Sant Sacrifici. Els joves fejocistes també hi són disposats a rebre el Pa Eucarístic. Remor a la porta, i pel passadís central avancen amb orde vers el presbiteri els acampadors; van d'uniforme, i les sabates ferrades d'alguns d'ells arrenquen del sòl sons acompassats. Causa impressió la seva serietat, i el seu orde, i l'atenció amb què segueixen els passos de la Santa Missa.

El Rnd. Mn. Antoni Fàbregues, fa la plàtica corresponent a l'Evangeli de la Dominica, i poc després s'atancen a la Sagrada Taula els joves del campament, fejocistes i avantguardistes locals, i un bon estol de fidels de La Garriga.

LA SORTIDA DE MISSA

La plaça i els carrers, es veieren envaïts d'alegres grups que complert ja el seu deure, compraven la minestra necessària per a tot el dia.

Alegrement seguien carrer avall vers el lloc d'acampada, portant entre ses mans, un flairós meló o una rodona síndria, ficant-se d'ací d'allà, essent l'alegria dels tenders, que després s'exclamaven que això només fos un cop cada any!....

Mentrestant, el bosc espera, engalanat de banderoles que joguinegen al grat del vent, als forasters que amb la seva assistència, donaran relleu a l'Aplec.

Tant bon punt enfoquem la carretera, tenim el gust d'estrènyer la mà, als qui van arribant en autocars, al mateix temps que el so despert de la cobla, convida amb diferents tocadetes als veïns de La Garriga.

L'OFICI SOLEMNE

A les deu, començà un dels actes més solemnes de la diada. A la porta de la capella, que hauria estat insuficient per a contenir la multitud, havia estat muntat un bell altar presidit per la Verge del Camí. Unes sòcies de la Joventut Catòlica Femenina, havien cuidat de guarnir-lo amb gran devasall de flors.

El Dr. Enric Sacases, Degà del Vallès i Consiliari de la Unió Comarcal, celebrà solemne Ofici. L'escolania de La Garriga i el poble, alternaven en el cant magnífic de la missa «Fons Bonitatis». A l'ofertori es cantà «Alleluia psalite».

Una gran concurrència ocupava els llocs propers, seguint devotament l'Ofici. Semblava que talment vibressin aquells murs, tantes voltes centenaris, amb els records de temps passats i com si tornessin a reviuire.

Els acampadors, amb llurs banderons, feren guàrdia d'honor a l'altar que apareixia també envoltat per les banderes dels Grups assistents, que acotaren llur cap en el moment sublim i magnífic de l'elevació.

I, finalment, després de l'Ofici, foren cantats els Goigs de la Verge del Camí, que uniren les seves notes amb els fogosos himnes fejecista i avantguardista.

L'EXHIBICIO GIMNASTICA

Amb l'animació consegüent, tota la gentada es traslladà a l'explanada central del bosc, on els Falcons del Grup Sant Jordi, de Mataró, aixecaren les seves atrevides torres, i portaren a cap bells exercicis gimnàstics. Foren entusiàsticament rebuts, i se'ls tributà una ovació en la seva despedida. Acte seguit tingué lloc una

AUDICIO DE SARDANES

a càrrec de la cobla «Lluïsos» de Taradell, que ja al matí havien fet la passada pel bosc, i foren ballades joiosament per tot l'element jove que concorria a la festa.

LA VISITA AL CAMPAMENT

Mentretant, el campament seguia essent visitat per gent del poble i forana que, amb gestes d'estranyesa, comentaven el muntatge de les tendes, les seves condicions termals en dies d'hivern i de pluja, admirant-se sempre, però, de la disciplina del camping i dels qui el practiquen.

A DINAR!!

Acabades les sardanes, i donat ja l'avançat de l'hora, els que no es quedaren a dinar al mateix bosc, es traslladaren a casa seva, essent llavors les empenyes per agafar l'auto. La majoria tingueren d'anar a peu, si no volgueren esperar-se bona estona.

Foren moltes les persones del poble que es quedaren al mateix bosc, essent-ne més, però, les visitants, donant-li un bell aspecte, tot ple de grups separats que, amb joia i gana, donaren compte de les provisions que duïen. Llàstima del temps insegur!!

A LA TARDA

Malgrat el temps, la gent no hi mancà. Altra volta el bosc reprengué, i millorà encara, l'aspecte del matí. Pels camins que hi menaven, arribaven altra volta grans estols de garriguencs i forasters, dalerosos de no deixar-se perdre res del programa.

Els autoòmnibus d'en Santadigna es cansaven de fer viatges des de la Plaça al Bosc de Can Tarrés.

ELS BALLETS

Arribats que foren els components dels ballets de l'«Esbart Folklore de Catalunya», es traslladaren al bosc, on començaren a trenar amb agilitat i destresa les danses populars catalanes següents: Contrapàs xinxina, del Pallars; La Bolanguera, de la Ribera; El Rotllet, de l'Alinyà; Ball de Nans, de Berga; Ball enrobat, de la Seu d'Urgell; Ballet, de Folgaroles; Ball de les gitanes, del Vallès. Era d'admirar la seva gràcia i unitat de moviments, sense estridències ni mal gust. El públic sapigué premiar-los la seva obra amb llargs aplaudiments.

I ELS INFANTS

S'extasiaven davant l'aixecament de globus, que gairebé mai passaren de les alzines, i anaren de capbussos per terra per arreplegar les petites joguines que deixaven caure, en les seves explosions, els focs japonesos.

ELS PARLAMENTS

A quarts de cinc es féu silenci per a escoltar la veu dels propagandistes de la F. J. C. El primer de tots, Ramon Aguirre, remercià, en nom del Grup de La Garriga, l'assistència i cooperació que aquest havia rebut en l'organització de l'aplec. Fou aplaudit. Josep Maurí, president comarcal, glossà la història del lloc com a símbol de la Catalunya cristiana i triomfant; féu veure els mals que deriven de la seva descristianització i acabà fitant les seves esperances en la F. J. C. per al veritable ressorgiment de la Pàtria. Fou aplaudit. Carles Olivé, del Consell Comarcal del Maresme, s'estengué en consideracions sobre l'idealisme en la joventut i féu remarcar l'alt grau en què el practiquen els fejecistes; també fou aplaudit. A continuació Josep Jané, secretari de la Subfederació Obrera, es captà les simpaties dels assistents amb la seva paraula senzilla i abrandada, advocant pel retorn de la joventut obrera al Crist. Ferran M.ª Ruiz-Hebrari, vice-president del Consell Federal, es féu ovacionar repetidament en fustigar els vicis de l'actual societat i exposar els conceptes que han d'informar la vida pública i privada dels cristians. Una ovació acollí la pre-

sència del senyor Feliu Millet i Maristany, el qual abundà en les idees exposades pels anteriors oradors i explicà llargament el sentit renovador de l'esperit pairal que es conté en la F. J. C. Finalment parlà el Rnd. Dr. Josep Vich, el qual, amb la seva reconeguda eloqüència remarcà el simbolisme de la Verge del Camí, guia de la joventut, i recordà, commogut, el llarg temps que estigué a La Garriga dirigint la Parròquia. Fou entusiàsticament ovacionat.

EL SR. JOSEP JANÉ
Secretari de la Sub-federació Obrera de la F. J. C. de C.

ACABAMENT DE FESTA

Acabats els parlaments, quan ja el crepuscle començava a envair-ho tot, la Cobla preludià una altra sardana. L'animació era completa; per tot es veia el formigueig de la gent que anava i venia, i mentretant la cobla semblava que donés a les velles alzines i a tot el voltant, l'últim adéu. Aquesta audició, per raó de l'hora avançada, hagué de terminar-se a la plaça de l'Església de La Garriga.

EL ROSARI I ELS GOIGS

A dos quarts de set del vespre, el poble s'aplegà al redós de la capella de la Verge del Camí, on passat el Rosari, que seguien amb exemplar devoció els concurrents, els fejecistes cantaren els Goigs de la Mare de Déu. Mentretant la teiera del portal de l'ermita enrogia els encontorns amb el resplandor del seu foc.

INAUGURACIO DE L'EXPOSICIO

Finalment, a tres quarts de vuit del vespre, s'inaugurà oficialment, a la Biblioteca Parroquial, l'Exposició de La Garriga històrica i d'art garriguenc actual. Amb assistència de les Autoritats del poble, s'obrí l'Exposició amb la lectura d'unes quartelles al·lusives a l'acte, a càrrec del Dr. Cornet, Canonge de la Seu manresana. L'Exposició de què es parla detalladament en altres llocs d'aquest mateix número, ha estat molt visitada pel poble i estiuejants.

ELS QUI ASSISTIREN A L'APLEC

Donat el caràcter comarcal de l'Aplec, tots els Grups que constitueixen la Unió Comarcal del Vallès

Oriental hi estigueren ben representats. Són els següents: Granollers, Santa Perpètua de Moguda, Llerona, Sant Esteve de Palautordera, Sant Celoni, Caldes de Montbui, Palausolitar, Corró de Vall, Figaró, Cardedeu, Santa Maria de Palautordera, Llinars, Cànoves, Parets, La Roca, Sant Feliu de Codines i L'Ametlla del Vallès. La majoria d'ells vingueren en un o dos autocars. Era una nota ben simpàtica el veure que quasi tots ells venien presidits pel respectiu Consiliari.

Demés, assistiren a l'Aplec molts altres Grups de fora comarca. Entre ells recordem, de Barcelona els Grups Pau Clarís, Fe i Ciència, Camí, Orenetes, Pier Giorgio Frassatti, Sant Miquel; representacions de Badalona, Hospitalet, Vic, presidida aquesta pel Dr. Esteve Orriols, Consiliari Diocesà d'aquell Bisbat.

Hom calcula en més de 2.000 el nombre d'assistents a l'Aplec.

NUMEROS PREMIATS

Els números que han sortit premiats entre els repartits als cooperadors, a l'Aplec, són els següents:

Primer premi, núm. 2799, que posseïa el Sr. Raich.

Segon premi, núm. 2579, que s'ignora encara qui el posseeix.

I el tercer premi, núm. 3963, que ha correspost a les Sres. Maria i Teresa Magda.

Algunes de les publicacions fejecistes

LA NOSTRA

LES ARTS A LA GARRIGA

Síntomes falaguers

L'èxit obtingut per les dues exposicions de dibuixos, pintures i treballs artístics de fi d'estiu, fa pensar falaguerament. De dues maneres podem consignar aquest èxit: en primer lloc ho és el fet de la quantitat d'obres exposades, la valor de les quals rau, en unes, en la seva qualitat intrínseca i, en altres, en el lloabilíssim esforç que representen. I en segon lloc, l'èxit complementari de l'interès que el públic ha demostrat envers aquestes manifestacions d'art. En un i altre aspecte podem trobar satisfacció els qui desitgem que en el nostre poble hi hagi quelcom més que negocis, botigues, cafès, cinemes i esports.

Jo no blasmaré aquestes coses que he citat, coses no reprobables en sí i que han de tenir cabuda al marc d'una població dels nostres temps; però si contemporàniament amb elles no existissin altres manifestacions de to més elevat, es podria dir, amb raó, que el poble, malgrat el seu engrandiment i el seu progrés material, anava restant endarrerit pel que fa a la cultura. He de confessar que tenia aquest temor molt arrelat i que m'ha costat molta desillusió cada vegada que he vist manifestacions artístiques en pobles de menys importància que La Garriga, però ara respiro una mica i els temors s'esvaeixen davant la realitat d'aquestes dues exposicions d'art.

No estic cridat a fer una ressenya crítica de les obres; altres ho faran millor. Jo em concretó a uns simples comentaris sobre el fet de les exposicions, i en primer lloc he de dir amb neta franquesa que el que més m'ha colpit ha estat veure que homes que viuen dedicats als treballs manuals, treien tot d'una a la llum una quantitat de pintures, fustes tallades i ferros forjats de molta habilitat i de positiva valor artística. La sala interior de la Biblioteca Parroquial representa, al meu entendre, una revelació molt esperançadora pel número d'expositors i per la seva filiació, la qual posa més de relleu l'esforç i la vocació que han fet nàixer aquelles obres. No hi fa res que alguns quadres siguin simples còpies; el qui avui copia, demà s'encararà amb la naturalesa i donarà versions personals de les coses. No hem vist ja que al costat de simples còpies apareixen uns paisatges arrencats del natural amb gran sensibilitat colorística? No ens hem trobat, fins i tot, encarats amb l'audàcia d'un retrat femení de tamany natural, digne de molts elogis?

Vull repetir l'admiració que tinc per aquests joves que, després de la jornada de treball, troben encara temps per llençar-se a les recerques artístiques. Algun d'ells, tal volta, ha de fer un esforç per proveir-se de materials; a altres, els faran defecte medis per visitar museus i exposicions modernes, però el seu coratge no es detura i ells van obrint-se camí al camp de les arts.

Sí, és admirable que hi hagin joves que s'introdueixin al camp de les arts, que no tot han d'ésser camps de fútbol en aquest món. No vull pas dir que tothom hagi d'ésser artista, però em sabria greu que tothom fos futbolista, per exemple. La cultura física té les seves raons; respectem-les, però ben entès que la cultura espiritual i artística, també té les seves, i més respectables, encara. Aquell qui només serveix per engegar una pilota fa bé de consagrar-se a aquesta tasca, però si algú s'endevina capacitat per a coses millors, cal que no desaprofiti les seves aptituds.

No vull ésser derrotista dels esports: un camp de fútbol — insisteixo en aquest, ja que és el predilecte de la majoria — sota l'amplada del cel una tarda assolejada, amb un públic atapeït i uns jugadors hàbils, ardits i correctes, és un magnífic espectacle que bé pot ésser, ell mateix, tema de suggestions artístiques. L'exercici físic que representen les mil corregudes del jugador poden ésser un medi excel·lent de conservar salut i agilitat, i la picardia de les jugades decisives, no deixa d'ésser una mostra d'enginy i de cohesió entre els qui formen l'equip. Molt bonic tot això en la teoria, però en la pràctica veiem que sovint els jugadors s'esgoten i es malmeten: el què hauria d'ésser estímul corporal, esdevé treball forçat i ruïna del cos. D'altra banda, la noble emulació dels contendents sol degenerar en passió: el joc s'embruta i començant per l'insult i la injúria (*recordem amb vergonya, que el mot groller i la blasfèmia solen envilir el camp d'esport*) s'arriba a les bufetades i a la necessària intervenció de la força pública.

D'aquí estant tornem, doncs, ara, a les nostres exposicions i vegem el contrast de la gent que va entrant discretament. Vegem com fins les persones poc habituades als ritus socials es treuen la gorra i parlen a mitja veu comentant les preferències llurs. Mentretant, els campions de la partida (els expositors) no s'injurien ni es barallen. El botiquí no es fa necessari

i la força pública seria supèrflua. La gent entesa judica i els menys iniciats prenen la seva lliçó de cultura. Els parlaments a l'obertura i en cloure el certamen, valen mil vegades als «hurras» dels asos de la musculatura. En fi, m'imagino la diferència enorme d'una manifestació digna, dintre la seva senzillesa, del patronatge d'un Miquel Angel, a la que no té altre sant a qui encomanar-se, que un d'aquells atletes, anònims feres humanes, que combatien entre ells i es mataven al circ romà. Els segles fan justícia i mentre el nom del gran mestre que he citat, encara omple el món, ningú es recorda d'aquells brutals jugadors.

Més de dos i més de quatre aspirants a «as esportiu» podran riure's d'aquestes consideracions; certament no tindria res d'original, ja que per dissort gairebé tot el món riu com ells. A la nostra època la fama i la fortuna són a favor dels atributs corporals i els asos de les espiritualitats es moren de gana. L'home més fornit és el qui ve retratat a la primera pàgina del diari, i cada setmana les revistes de tot el món nodreixen fulls i fulls dels concursos per solventar el gran problema de veure «a quin país del món va nàixer la noia més ben plantada». Que riguin, doncs, els qui no creguin més que en les cultures físiques. Nosaltres no els envegem. Anirem fent el que podrem en el camp de la cultura i de les arts i cada vegada que, com ara, trobem un grup de seguidors d'un mateix ideal sentirem estímul per anar seguint el nostre esforç.

La Garriga, pot estar satisfeta de les recents exposicions. Però, per acabar, voldria remarcar una cosa. Hem vist dibuixos, olis, aquarelles, relleus, objectes forjats, un interessantíssim baix relleu en vidre, etc. Però no hem pogut veure una sola mostra d'escultura, i ho hem trobat en manca. Comprenent les dificultats que suposa, no entenc, però, que no s'hagi presentat algú amb una figureta d'argila, de guix o del què sigui. Si voleu, encara que no hagués estat més que unes figuretes de pessebre. Hauria estat magnífic descobrir una vocació d'escultor. Tal volta l'any vinent....

M. B.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

DE L'EXPOSICIO

La Garriga retrospectiva

Esplèndidament instal·lada en la sala interior de la Biblioteca Parroquial, s'obrí el vespre del dia de l'Aplec aquesta exposició.

Pel seu valor intrínsec i artístic, cal citar en primer lloc, entre els objectes exposats, dues belles i precioses imatges d'argent, representant Sant Esteve Protomàrtir i la Verge del Roser, i un bonic reliquiari gòtic; les tres coses propietat de la Parròquia, així com dues bacines, un llibre de les Confraries, de l'any 1700, una interessantíssima «Consueta» i altres documents en pergamí i paper.

De l'arxiu del Sr. Carles de Rosselló, hi havia: un curiós i artístic pergamí, signat per Felip II i amb el seu segell de cera; diversos documents relatius a la Batllia de La Garriga; l'acte de trasllat de la làpida de Xixilona, de 1793, etc.

El Sr. Josep Iglésies hi exposà també diversos pergamins i dos exemplars de l'estat de comptes de la representació de «Les Flors de Cingle» al Bosc de Can Tarrés, signats per l'Ignasi Iglésies.

El Rd. Sr. Regent de la Parròquia, exposà nou magnífiques fotografies del retaule de La Doma. Els Srs. Manuel Raspall i Josep Iglésies exposaren també unes col·leccions ben completes de fotografies de la representació de «La Viola d'Or», d'Apelles Mestres i Enric Morera, al Bosc de Can Tarrés, de l'Aplec de la Mare de Déu del Camí de l'any 1914, una sèrie de vistes panoràmiques dels environs de La Garriga, del Sr. Manuel Font (e. p. d.), i diverses vistes de festes i actes garriguencs.

Van cridar molt l'atenció, quatre fotografies d'infants de quatre generacions distintes.

Es ben de lloar l'intent que ha presidit l'organització d'aquesta exposició, que fa desitjar sigui completada en anys successius. Hi trobarem a manca, però, objectes d'art antic garriguenc i una representació de l'arqueologia romana de La Garriga.

Felicitem coralment a l'entitat organitzadora.

MYSELF

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

FARMACIA
PERFUMERIA

● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

CASA FAURIA

de Lluís Fortuny

SASTRERIA — MERCERIA

Gran assortiment en teles
per a trajos, abrics per
a la propera temporada

PREUS REDUITS

Les millors llanes i angores per a labors

Gèneres de punt

Representant de la «Tintoreria Francesa»

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscos Locatlu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Estat general dels comptes de l'Aplec fejocista de la Verge del Camí

Núm. 64

EL CONGOST

9

INGRESSOS

Per anuncis del programa-revista obtinguts

pel Grup de La Garriga	979'—
pel Grup de La Roca	85'—
pel Grup de Granollers	12'—
pel Grup de Cardedeu	7'—
	<u>1.083'—</u>

Per donatius recaptats

pel Grup fejocista de La Garriga	539'—
pel Grup fejocista de Caldes de Montbui	25'—
	<u>564'—</u>

Per donatius recaptats amb números de 25 cèntims

a La Garriga	473'75
a Granollers	106'25
a La Roca	50'—
a Sant Feliu de Codines	35'50
a Santa Perpètua de Moguda	25'—
a Caldes de Montbui	25'—
a Parets del Vallès	25'—
a Llinars del Vallès	13'50
a Sant Esteve de Palautordera	12'50
a Cardedeu	12'50
a Sant Celoni	12'50
a Figaró	12'—
a L'Ametlla del Vallès	10'—
	<u>813'50</u>
	<u>92'—</u>

Per lloguer dels seients durant el dia de l'Aplec

SUMA TOTAL D'INGRESSOS	2.552'50
------------------------	----------

DESPESSES

Pagat a «Esbart Folklore de Catalunya»

Donatiu pels ballets	50'—
Viatge autocar	150'—
Obsequi a balladors i xofer	25'—
	<u>225'—</u>

Pagat a la cobla «Lluïsos» de Taradell
tocades, audicions sardanes i viatges

350'—

Pagat a «Falcons»

108'—

Pagat al «Secretariat General F. J. C.» viatges oradors

32'—

Pagat a «Impremta Mercantil»

per 4.000 números per al sorteig	28'—
per 800 cartells tamany 32 x 45	50'—
per 10.000 programes d'un full	152'—
per dos clixés per a la revista	27'60
per 1.000 programes-revista	530'—
per augment 4 pàgines anuncis	68'—
	<u>855'60</u>

Pagat a «Estaté Germans i Mastias»

per 360 metres garlanda amb banderes	45'—
per globus, morrons i focs japonesos	55'—
	<u>100'—</u>

Pagat a «Grup Sant Esteve» de Granollers

per editar programes especials

43'75

Pagat a Joan Francàs, per lloguer cadires i transports

92'—

Pagat a Vda. Tresserres, per dinar dels músics i invitats

68'50

Pagat segons factura especial, núm. 1

per segells de correus, recaders, viatges, gestió
permís gubernatiu, pintors, obsequis del sorteig
entre els cooperadors, etc.

291'95

Pagat segons factura especial, núm. 2

journals d'operaris, intafacions, fustes, vela, etc.

379'30

SUMA TOTAL DE LES DESPESSES

2.546'10

SALDO EN FAVOR DELS INGRESSOS

6'40

TOTAL

2.552'50

Dues exposicions a La Garriga

En l'interval d'una setmana s'han inaugurat dues exposicions artístiques. Una patrocinada per l'excel·lentíssim Ajuntament, el qual ha cedit per aquest certamen el seu saló de sessions. L'altra per l'Agrupació local de Joves Cristians.

Que no hi cerqui el lector, en aquesta coincidència, rivalitats de cap mena, car els mateixos expositors han col·laborat en ambdues, i l'ànima de la seva organització ha estat el notable dibuixant garriguenc Andreu Dameson, que, després de molts anys de treballar als Estats Units, ha tornat al seu poble i procura agrupar al seu voltant un bon nombre de compatricis amants de les belles arts que actuaven en un isolament penós.

A la Casa de la Vila aquest notable caricaturista presenta vuit dibuixos humorístics d'una gran suavitat de color i rublerts d'ironia cortisana. A la F. J. C. hi ha una caricatura en cristall de Bernard Shaw que és una veritable meravella, puix que talment sembla que les opacitats del vidre traspuïn la sorneria de l'autor de «El carro de les pomes».

Arnau presenta dues aquarel·les, de les quals en destaca, pel seu realisme, la titulada «Peixos».

Manuel Blancafort, amb un conjunt de sis aquarel·les palesa una tècnica ràpida i aconsegueix efectes molt ben reeixits. Esmentem «Pla de Rosanes» i «Bosc de Can Tarrés». Batlle té les seves obres millors al local dels feiocistes. En «Vista d'Aiguafreda» aconsegueix una harmonia de color sorprenent i en dues notes titulades «Paller» i «Ermita» una espontaneïtat excepcional.

Raspall, en els seus patis mallorquins acusa una gran formació artística i es distingeix pel color sempre encertat i les línies senyorívols. Mañosa, en dues teles ens recorda l'escola irisada, encara que mostra una gran preferència pels tons agrisats. Ricart pertany a l'escola aquarellista que en podríem dir acadèmica, donant-li una nota personal, un puntillat força curiós. Dalmau és un cas d'autodidactisme en la maduresa de la vida, però que vibra com un jove en plena pubertat. La seva tècnica desorienta per la varietat de procediments. Volem esmentar per les dificultats que implica «Interior de la Doma» (F. J. C.) i «Capvespre», d'unes tonalitats rosades d'una suavitat mestriosa.

Exclusiu del local dels feiocistes és Joan Blancafort amb uns dibuixos a la mina de plom que són d'una delicadesa i d'una correcció pròpia de les miniatures esmaltades. Rosina Puertas presenta dos «Caps d'estudi» pintats amb força energia. Casanoves cinc teles, de les quals es destaca «Muntanyes de Montserrat». També hem d'esmentar els noms dels pintors I. Amat que segueix els camins del clàssicisme; J. Castell, entusiasta del colorit; J. Faura, i els dibuixos de Sauqué i unes composicions artístico-filatel·liques de la senyoreta Isabel de Molins.

Es una llàstima que l'espai no ens permeti esten-

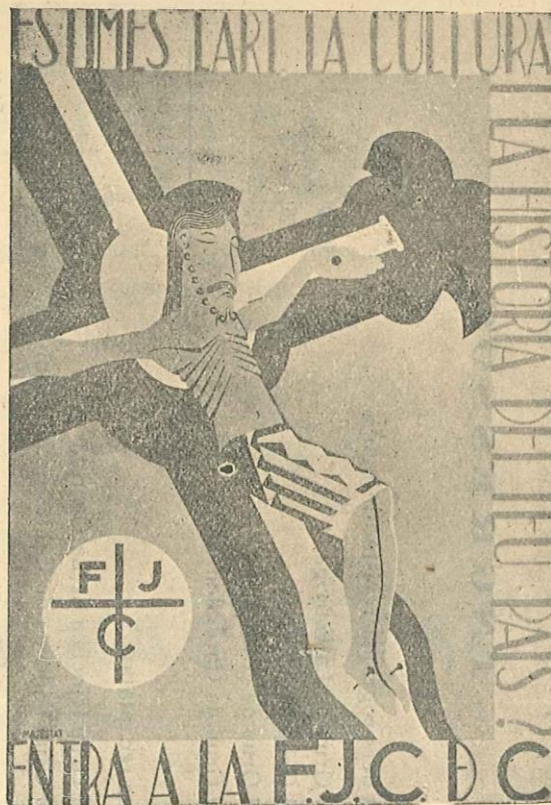
dre'ns com voldríem amb els ferros forjats de Canamasses. Tenen l'encís primari dels del segle XV agermanat amb una execució impecable i un gran gust a escollir els temes. «Làmpara» i «Rosetó» són dues obres definitives.

També es remarcable en aquesta branca el treball de Puigdomènech, el qual, ultra una làmpara i diversos motius ornamentals, presenta un joc de bieles en miniatura que és una perfecció des del punt de vista d'ajustatge. Per últim cal parlar d'uns baixos relleus en fusta del jove Font, sobretot unes caricatures de Rossinyol i Lòpez-Picó, executades amb molta simplicitat i mesura.

Si una objecció hem de fer a aquestes dues manifestacions artístiques és la manca de base, d'alguns expositors, sobretot en el que fa referència al dibuix. L'Ajuntament, que amb tant d'entusiasme ha patrocinat una d'elles i les personalitats del poble i les que hi estuegen, no podrien fer un esforç definitiu i crear una escola de dibuix dirigida per persona capacitada? Del patriotisme de tots i del seu amor a la dignificació artística dels expositors modestos esperem que aquesta idea que ja sura per l'ambient tindrà aviat una realitat esperançadora.

Oblidàvem consignar unes magnífiques aquarel·les de Domènech i unes notes molt simpàtiques de la senyoreta Combalia.

V. COMA I SOLEI

Balneari Blancafort

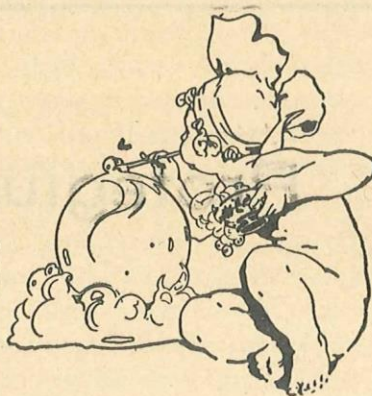
La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artrisme - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padiga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

sabons Barange

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● **Narcís Dalmau**

Transports amb automòbil

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Protegiu EL CONGOST

amb la

vostra subscripció